

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 699/2019
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Тасић адвокат из ..., против туженог ЈП „ББ“ ... – у ликвидацији, ради потраживања из радног односа, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Тужба у овом спору поднета је Основном суду у Врању 29.03.2017. године са захтевом да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде и мање исплаћене увећане зараде за прековремени рад, рад недељом, на име увећане накнаде зараде за ноћни рад, на име неисплаћене зараде за рад у време државних и верских празника, на име мање исплаћене зараде за ноћни рад, на име неисплаћене зараде за рад у време државних и верских празник, на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада и накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада исплати износе који ће бити утврђени од стране вештака економско финансијске струке за три године уназад од дана подношења тужбе са припадајућом законском затезном каматом.

Решењем П1 469/17 од 22.01.2018. године Основни суд у Врању се огласио стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио своју стварну надлежност и предмет је, уз пропратни акт П 140/2018 од 10.12.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) решио сукоб надлежности и одлучио да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Врању.

Према одредби члана 22. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 са изменама) основни суд у првом степену суди, између осталог, у

споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Надлежност привредног суда прописана је у одредби члана 25. истог закона, па према ставу 1. тачка 4. привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају, ради се о спору између тужиоца као физичког лица и туженог правног лица ради потраживања из радног односа, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанско правном спору где је тужилац физичко лице а тужени је предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу. Ово стога што спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ је предмет тужбеног захтева потраживања из радног односа, за који је применом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретном случају стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић